

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1584/2024
03.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Тајјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Владете Станковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу 5К. бр. 111/23 од 06.11.2023. године и Апелационог суда у Нишу 18Кж1 24/2024 од 13.09.2024. године, у седници већа одржаној дана 03.12.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Владете Станковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу 5К. бр. 111/23 од 06.11.2023. године и Апелационог суда у Нишу 18Кж1 24/2024 од 13.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу 5К. бр. 111/23 од 06.11.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци у коју му је урачунато и време проведено у притвору од 21.08.2021. године до 20.09.2021. године. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 18Кж1 24/2024 од 13.09.2024. године делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Прокупљу 5К. бр. 111/23 од 06.11.2023. године преиначена, само у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Нишу, окривљеног АА за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. КЗ, за које је оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 21.08.2021. године до 20.09.2021. године,

док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда (с тим што бранилац означава да захтев подноси само против другостепене пресуде, али из образложења произлази да се истим побија и првостепена пресуда) захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Владета Станковић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи првостепену и другостепену пресуду тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (чл. 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости означава битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, коју образлаже наводима да се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама Законика не може заснивати и као незаконит доказ означава физичко-хемијско вештачење Националног центра за криминалистичку форензику у Нишу 03.2.11.3 бр. 234-3-2205/2021 од 22.08.2021. године. У вези са изнетим, бранилац наводи да је наведено вештачење обављено без писане или усмене наредбе, супротно члану 117. ЗКП. Поред изнетог, бранилац наводи да ЗКП предвиђа две могућности у погледу обављања вештачења и то прву као издавање наредбе у писаном облику и другу када се у одређеним случајевима вештачење може обавити на основу усмене наредбе. У конкретном случају, не постоји ни писана ни усмена наредба, из чега проистиче да се вештачење не може користити као доказ.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване.

На наведену повреду закона одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу пресуде, на страни 2, став осам и страни 3, став један, два и три, дао довољне и јасне разлоге које Врховни суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Поред изнетог бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости нумерише и образлаже и повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а која повреда не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, због чега иста није била предмет оцене Врховног суда у овом поступку.

Са изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**